Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Процес о зраду державну в Загребі. — Справи балканьскі.

У президента угорского кабінету дра Векерлього явила ся вчера депутация сербского церковного собору під проводом патриярха Богдановича і предложила єму мемориял в справі процесу о зраду державну в Загребі. Др. Векерле на просьбу депутациї відповів, що предложить мемориял Цїсареви, однако правительство не може впливати на хід процесу. Єсть то впрочім автономічна справа Хорватиї. Вкінци впевнив, що анї угорске правительство анї бан Хорватиї не мають нїякого упередженя до сербского народу, а серед нинїшних напружених відносин з заграницею угорске правительство привязує тим більшу вагу до удержаня добрих національних відносин у себе в краю.

На вчерашнім засїданю сербскої скупштини саля була переповнена. Ґалериї займила щільно публика. Коли предсїдатель відкрив наради, перший забрав голос молодорадикальний міністер Ґлаванич і збивав закиди, підношені против него старорадикалами. Причиною тих закидів суть лиш личні взгляди. Підніс, що в цілій своїй дїяльности публичній дбав все о добро населення і держави. Просить о вибір комісиї, котра пересьвідчила би ся о правдивости єго слів. Заявив вкінци, що приймає дневний порядок, поставлений на єго бажанє пос. Драсковичем. То внесенє відкинено 60 голосами против 34. За внесенєм голосували Велимирович і двох инших міністрів, против внесеня голосували народовцї, старорадикали і поступовцї. Коли міністри виходили із салї, президент зарядив голосованє над внесенєм пос. Трифуновича о ухваленє вотум недовіря Ґлавиничеви. То внесенє принято 61 голосами против 23. Відтак серед великого порушеня президент замкнув засїданє палати. — З причини тої ухвали скупштини крім міністра Ґлавичина також два инші міністри молодорадикальні подали ся до димісиї. Надіють ся димісиї цілого кабінету Велимировича. Молодорадикали уважають компроміс заключений в серпни минувшого року зі старорадикалами за розвязаний. Близьке єсть також уступленє старорадикальних міністрів.

Вість подана урядовим болгарским кореспонденційним бюром о признаню Болгариї независимим королївством із сторони Франциї, Анґлїї і Росиї єсть — як здаєть ся — передвчасна. Сьвідчать о тім донесеня з заграницї і то, що король Фердинанд їде до Петербурга немов би то з нагоди похорону вел. князя Володимира, а властиво — як впевняють в дипльоматичних кругах — для наклоненя царя до признаня єму титулу „болгарского царя", до котрого цар Николай відносить ся дуже нерадо. — Анґлїя згодила ся признати болгарске царство під тим услівєм, коли між Болгарією а Туреччиною прийде до порозуміня. Однако то услівє припізнює значно цїлу справу, бо як кажуть в політичних кругах, на підставі услівій поставлених Росиєю а спростованих Туреччиною рішучо до болгарско-турецкої угоди не прийде. — Аґенция Стефанїого довідує ся з Петербурга: Росия повідомила держави, що з нагоди відвідин короля Фердинанда признасть королївство Болгариї, а по тім послїдує сейчас таке признанє із сторони всїх прочих держав.

Париска „Liberté" оголосила віденьску поголоску про спосіб, в який Австро-Угорщина хоче розвязати сербске питанє. А іменно Австро-Угорщина має вислати ноту до держав і до Сербії та заявити, що буде розширений торговельний договор, сербска плавба на Дунаю буде дізнавати піддержки, вкінци Австро-Угорщина возьме участь в будові зелїзницї

---

4)

Нічні їздцї з Руссельвіль.

З німецкого — Ґерда Гаристорфа.

(Дальше).

Сидячи при отвертім вікнї своєї неосьвітленої комнатки і будуючи найпишнїйші замки на ледї, забула Гетті зовсїм на той препоганий трост, о котрім впрочім могла собі виробити лиш дуже неясне представленє.

Була ясна місячна ніч і зі свого місця могла Гетті бачити всї подробиці в найблизшім окруженю дому майже так добре як в білий день. Спершу заглублена в своїх солодких мріях не богато зважала на то, що дїяло ся на долинї. Але що при всїх своїх прикметах була она все таки цїкавою дочкою Еви, то деякі дивні річи, котрих причини і цїли не могла собі нїяк пояснити, обуджували чим раз більше єї цїкавість. Іменно звідтам, де лежали малі домки по найбільшій части чорних робітників і мешканя дозорців, наближало ся до їх дому поодиноко і малими гуртками чим раз більше темних статий, що злучили ся безпосередно під нею перед верандою в досить велику громаду. Гетті дуже добре бачила, що деякі з мужчин були уоружені рушницями, між тим як инші мали в руках великі дручки, або инші не конче для мирного ужитку призначені предмети.

Яко дочка старого Кентукійця з крови полковника Буна була так мало боязлива, як рідко яка молода дївчина, однако остаточно цїла справа почала видаватись їй страшною. Аж поява єї вітця зробила конець всяким сумнївам о єї власну безпечність. Під єго охороною не боялась би Гетті навіть цїлої армії ворогів.

Ровлянд М. Десмонд зійшов сходами веранди на долину, просто і остро як казочний великан, о котрих Гетті читала в пісни Нібелюнґів, в засуненім на зад голови ширококрисім панамскім капелюсї і з рушницею в руці. Приступив до зібраних мужчин і виголосив коротку промову, котрої они мовчки вислухали. З своєю могучою статю і незвичайним спокоєм своїх рухів видавав ся він Гетті як який сьвідомий побіди полководець перед кровавою битвою.

Чим уважнїйше она приглядала ся, тим більше скріпляло ся в ній пересьвідченє, що то, що отець говорить, мусить бути справді род пляну перед битвою, бо мовчки, так як прийшли, розходили ся мужчини по трех, чотирох в найріжнїйших напрямах, куди одно слово, або рух руки єї вітця справляв їх і яких досять мінут по тім, як зійшов з веранди, не лишив ся перед домом нїхто більше, лише сам Ровлянд М. Десмонд. Опертий на своє оружиє, стояв непорушно як статуя посеред малої площі, а єго погляд був направлений все в одну і ту саму сторону.

Нараз підняв руку і потряс затисненим кулаком як у великім гнїві, або в дикій погрозї як раз в тім самім напрямі і тепер побачила й Гетті там щось, чого перед чверть години ще не було, іменно червоне місце на овидї, що не могло бути нічим иншим, як лиш відбиткою луни великого пожару на блїдім нічнім небозводї.

Тепер вже не могла довше витерпіти в самотї і виставляючи ся на небезпечність нагани, закинула легку хустку на голову і плечі і побігла на долину.

— Не гнївайте ся, тату, що я ще не сплю — промовила піддобрюючись, коли опинила ся коло непорушно стоячого мужчини. — Я справдї ще не досить утомлена, аби спати. Але що то там таке? Пожар?

Ровлянд Десмонд не обернув до неї лиця і лиш як глухий гуркіт відозвало ся з єго широкої груди:

— Нічні їздцї при своїй роботї. Знов натknули ся на труса, що не має досить відваги, аби відучити їх того ремесла.

— Нічні їздцї? Що то за люди, тату? Чейже в Кентуки нема вже розбійників і паліїв?

— Паліїв і розбишаки, дитино, так! Тепер можеш на власні очи бачити, чому я не хотів тебе тут мати. Нинї горить плянтация Джона Даскемса, завтра, позавтру або за тиждень прийде може черга на мене. То лиш великий страх перед послїдним правдивим Кентукійцем здержував їх доси, що держать ся здалека від Нової Фелїсияни.

Цїла єї відвага не перешкодила тому, що Гетті сильно налякала ся.

— Як то можливе, тату? Чейже ми не живемо вже за часів індияньских воєн, о котрих тілько страшних річий оповідають! Чи нема поліциї, аби не допустила до того?

дунайско адрийскої, о скілько она не буде мати стратеґічного характеру. Притім будуть в ноті предложені жалоби Австро-Угорщини, а рівночасно з еї висланем мають бути предприняті важні войскові зарядженя.

З Петербурга доносять, що держави приготовляють ноту, яка має цілию положити конець визиваючому становищу Сербії та має споводувати цілковите роз'оружене, а крім того розвязане „Виділу народної самооборони“.

Новинки.

Львів, дня 20-го лютого 1909

— **Іменованя.** П. Управитель міністерства віроісповідань і просьвіти установив директора академії торговельної, прав. радника Антона Павловского інспектором науки торговельної, поручаючи его інспекциї приватні школи торговельні і доповняючі школи торговельні в краю.

— **Краєва Рада шкільна** затвердила вибір дра Ст. Ґльоґера і Ів. Ґузковского на делеґатів ради повітової до окружної ради шкільної в Тернополи; Ст. Коханьского, упр. 2 кл. шк. в Кобилянці на репрезентанта стану учит. до окр. ради шк. в Горлицях; Ів. Ясніковского, упр. 2 кл. шк. в Бурканові на репрезентанта стану учит. в Підгайцях.

— **Пригода на зелїзници.** На шляху межи Ґурагуморою а Капукодрулуй на Буковині наїхав дня 13 с. м. поїзд особовий на сани Михайла Пашковича з Ґурагумори, на котрих сиділи весільні гості. Машина убила одного коня а людем і другому коневи не стало ся на щастє нічого.

— **Зловлене Шварцера.** З Гамбурґа наспіла вість, що там дня 15 с. м арештовано небезпечного львівского розбишака Йоахима Шварцера, котрого суд присяжних у Львові засудив був в 1906 р. на 4 роки тяжкої вязниці за рабунок, якого допустив ся був на возьнім Тузяку, котрого старав ся сильним ударом приголомшити і видерти від него банкові гроші. Заким ще вирок став правосильним Шварцер втїк з вязниці разом з Васіеьским і Шиптуром. Шварцер есть сином львівского шинкаря. В Гамбурзї допустив ся він крадежі з вломом і на тім его зловлено. Він зразу казав, що есть сином шефа поліциї у Варшаві, а відтак подавав всілякі фальшиві назвища, аж остаточно при помочи віденьскої поліциї, котрій післали фотоґрафію арештованого, стверджено, що то Шварцер. Він тоді признав ся до свого назвища і сказав, що добув ся до каси податкової в Борщеві, звідки забрав 126.276 К, що добув ся до каси Вертгайма в Чернівцях і що хотів також вломити ся до староства в Сторожинци на Буковині, але то ему не удало ся. Шварцера будуть насамперед судити в Гамбурзї, а по відсидженю кари відставляють его до Львова.

— **Репертуар руского театру в Перемишли.** Саля „Народного Дому“. Початок о $7^1/_2$ вечером. Білети продає раньше Народна Торговля, а від 5 год. вечером каса театру.

В неділю дня 21 с. м. „Арсен Яворенко“, комедия в 4 діях Б. Грінченка.

— **Дрібні вісти.** З Триесту доносять, що в тамошній обсерваториї морскій зазначили сейсмоґрафи близьке землетрясене. — Др. М. Боровский, конципіст Намістництва, муж позовниці Янїни в голоснім процесї в Кракові, виступив із служби в Намістництві і постановив стати учителем при котрійсь з ґімназий. — На шкоду команди трену вкрадено оногдашної ночи 2 вепри. — Кравець Леопольд Матвій, котрий передількома днями кинув ся па клепарівскім мостї під колеса поїзду, помер в шпитали серед страшних мук. Причиною самоубийства була чорна задума (меляихолія).

— **Процес п. Боровскої** або росийска охрана перед судом в Кракові (2). — На розправу прибуло так богато дневникарів зі Львова, Варшави, Відня і заграниці, що треба аж було приставити три столи до місць призначених для дневникарів. Провід розправи обняв др. Рачиньский. Позовницю заступає адвокат др. Витовт Левицкий, а обжалованого боронить др. Ґескі. Сам перший початок розправи не представляв нічого, що могло би інтересувати ширшу публику. Розправа стала сензацийною, аж коли на сали явив ся перший сьвідок Михайло Бакай, давний урядник охрани. Він каже, що займав в охрані визначне становище урядника в VI. ранзї і діставав 4.000 рублїв річної платнї. На питане предсїдателя трибуналу розповів він, що пізнав Боровску на весну 1905 р. Одного дня, коли виходив з канцеляриї свого начальника Петерзона, побачив якусь завельоновану даму. Пізнійше видів еї вже без вельона у Петерзона, котрий представив ему еї словами: „Се аґентка з Кракова, зголосила ся сама до услуги“. Відтак розповідав Петерзон, що Боровска має бюро паспортове в Кракові та що телеґрафує о кождій виїзджаючій особі; від границї слідять вже приїзжого аґенти охрани. Тоді була також вже бесїда про платню для Боровскої. Боровска жадала сто рублїв, але зі взгляду на брак средств дали ми їй лиш 75 рублїв і зробили їй надію, що дістане підвисшенє. Листи і телеґрами мала надсилати під адресою: Ніна Янкевич, Даниловичівска 5. Відбирав їх Петерзон. Відтак була кілька разів у Варшаві і навідувала ся до Петерзона, здає ся, після его постанов в его приватнім помешканю. Що до еї шпіґуньскої дїяльности знаю, що видала одну учительку на ул. Складовій ч. 2. Перед кождим своїм приїздом мала телеґрафувати. Він, Бакай знав то, бо був заушником Петерзона і жив з ним в тїсних зносинах. Міг отвирати листи. Петерзон оповідав ему відтак, що Боровска обіцяла видати тайну друкарню „Robotnik-a“ у Варшаві. То ему видало ся відразу брехнею, бо „Robotnik-a“ не складано у Варшаві, лиш присилано готові матрици. Боровска подавала взагалї маловажні вказівки.

У вересни 1905 р. — оповідав Бакай дальше — перенесено Петерзона до Москви. Ще перед его виїздом була Боровска у него. Тоді то, памятаю, відбула ся дивна сцена. Завізваний дзвінком увійшов я до приватного кабінету Петерзона і застав там омлївшу Боровску. Я подав їй води і вийшов. Того самого дня оповідав менї Петерзон, що Боровска дуже нещаслива, що жиє зле з чоловіком і т. и. річах, о котрих я не хотїв би тут зізнавати.

Всячина

для науки і забави.

— **Про ґіхт і лїки від него.** (Конець). Дуже важну ролю при ґіхтї грає урина або моч. Вже давно звернено увагу на то, що у недужих на ґіхт знаходить ся в мочи т. зв. квас мочевий у великій скількости. Коли в сьвіжо відданій уринї умочити куспик синього лякмусового паперу (купує ся в аптицї за пару крейцарів), що він зараз почервонїє ся, а то знак, що в уринї знаходить ся квас мочевий. Вже на кілька днїв перед нападом ґіхтовим, а так само й підчас нападу квас мочевий в уринї зменшає ся значно, але по нападї зачинає знов відходити з уриною в значній скількости. Противно має ся річ з кровю; в ній перед нападом і підчас нападу ґіхту есть значна скількість квасу мочевого, але по нападї вже его значно менше.

Коли помершому на ґіхт розрізати устави, то покаже ся, що они обложені білою кристалїчною масою, котра вкриває хруставки суставів і ямини в них. Тота маса складає ся із солий квасу мочевого, з таких самих солий, які знаходять і в ґузах ґіхтових, а то — як каже др. Будде — показує, що ґіхт есть хоробою, котра стоїть в тїсній звязи з квасом мо-

---

Грубий сьміх супроводив відповіди Ровлянда Десмонда.

— Нічним їздцям не зробить нічого ні поліция ні ніяка власть. Бо хоч їх всего на всего не буде більше як кількасот відважних хлопців, то за ними стоїть сімдесятьпять тисяч членів союза плянтаторів. Наші урядники стережуть ся дуже, аби не задирати ся з впливовими джентельменами, що стоять на чолї тютюневої унії. Атже у Вашинґтонї сказали нашим відпоручникам просто: „Помагайте собі самі!“ І я гадаю, що то не була би найгірша рада, коли би в Кентуки були нинї ще такі мужі як за часів індияньских воен або борби о знесене невільництва. Але страх перед палїями і шкідниками заволодів цілим краєм як пошесть. Де они появлять ся, там всьо ховає ся перед їх револьверами в мишачі діри, замість їх приймити, як на то заслугують. Коли ще кілька місяців потреває так як доси, не буде в цілім Кентуки ні одної ферми і ні одної плянтациї тютюну крім тих, які належать до членів союза.

Геттін початковий страх перемінив ся підчас тої бесїди вітця в гнів, що не дуже уступав гнївови его. Ясні очи під хусткою блищали, а еї голос дрожав від роздразненя, коли спитала:

— І ви гадаєте, що тих злочинів допускають ся люди з союза плянтаторів? — В такім случаю властивими злочинцями суть они!

— Без сумнїву! Спершу пробовали они всякими иншими можливими способами. Они віднавляли нам людий, так що ми мусимо спроваджувати наших робітників Бог знає звідки і платити їм подвійну ціну. Відтак заборонили лїкарям нам і иншим родинам нести поміч на случай недуги. А коли то всьо не помогло і хиба нагнало до їх табору кілька тисячів трусів, вирнули одного дня нічні їздцї. Від тодї розпочало ся на добре; а тепер для тих, що ще держать ся, лишило ся одно: борба аж на ножі і аж до послїдної каплї крови! Тих, дитинко, не так вже богато! Але я гадаю, що Ровлянд Десмонд буде послїдний з послїдних. І тут найдуть они таке принятє, що, гадаю, відхочесь їм другий раз сюди заглядати.

Гетті всунула свою руку під рамя вітця і притулила ся ніжно до него.

— Скажіть менї ще лиш одно, тату! Гадаєте, що — що і Чарльс Гавстон бере участь в тій страшній роботї?

— Може ще більше як всї инші. Він належить до виконного комітету тютюневої унії і в Русcельвіль есть він властиво душею союза. Очивидно не дає по собі нічого пізнати; в личних відносинах поводить ся все як найбільший джентельмен, а які драби криють ся за чорними масками нічних їздців, о тім не хоче нічого знати, так як я не знаю. Але одвічальність за всьо, що в охрестности Русcельвіль стало ся і ще стане ся, паде помимо того виключно лиш на него. Що мене найбільше обурює, що наповняє мене найбільшою погордою, то трусливість, яка в тім всїм криє ся. Нічні їздцї можуть бути драбами і опришками, але мають бодай на стілько відваги, що при своїй роботї наражують своє власне житє. А тимчасом такий вилизаний паничик сидить спокійно і вигідно в своїм клюбі при картах, або залицяє ся до дївчат. Велїти найменим опришкам запалити другим людям дах над головою, на те ще вистане ему відваги, але поглянути просто в чорний отвір револьверового дула, о, то було би за богато. Тьфу — погань!

Міс Гетті була надто добре вихована, аби висловлювати ся так як еї отець, але в сути річи висказала то само, коли відозвала ся:

— О, тату, як ви отже могли тому Гавстонови нинї позволити, аби сидів при вашім столї! Я встидаю ся кождого приязного слова, що до него сказала.

— Ах, дитино, дай спокій! Менї здає ся, що він вже не верне.

— Нї, певно вже не верне! — притакнула міс Гетті з рішучостию, яка дуже наглядно сьвідчила о еї внутрішнім настрою.

Але відтак — майже ще в тій самій хвили — пустила рамя свого вітця і не сказавши слова, вернула до дому. Она іменно почула, що почало ся їй якось вогко робити в очах, а нї за що в сьвітї не хотїла би була показати перед вітцем, що за своєю розвіяною так скоро любовною мрією пролила хочби лиш одну сльозу.

(Дальше буде).

чевим в людскім тілі: Кров недужих на ґіхт має в собі значно більшу скількість квасу мочевого як кров здорових. Квас той дістає ся з крови в лімфатичні дороги і в лімфу, то єсть в ту безбарвну теч, яка насякає всі мягкі части нашого тіла, і там в ріжних місцях тіла роблять ся з него малесенькі, голим оком невидимі кристалики, иноді острі як шпильочки, та викликують той колючий і рвучий біль, котрий звемо ґіхтом. Кристалики тоті можуть творити цілі ґузи, або укладати ся майже по всіх частях тіла. Тому то при ґіхті чути біль то тут то там, він вїби перескакує і пересуває ся, шибає собою по цілім тілі або по одній его части; прокидає ся то в нозі, то в карку, в руці або в лопатці.

При острім ґіхті засипають згадані кристалики нагло по найбільшій части всілякі сустави, а з тим найскорше сустави великих пальців, особливо же великого пальця правої ноги. Длятого то перший напад острого ґіхту дає ся майже завсігди відчувати у великім пальци правої ноги. Се поясняє ся в дуже природний спосіб: єсть то місце найдальше від серця віддалене і длятого там легко може спиняти ся обіг крови та витворювати ся найперше ті кристалики, що викликують біль. Але длячого ґіхт нападає якраз найбільше сустави? Чому якраз там осідають кристалики квасу мочевого? Се ще для нас так само загадкою, як і деякі инші прояви ґіхту і длятого причина сеї недуги ще не зовсім вияснена. Тому то й не легко розпізнати відразу ґіхт від суставового ревматизму.

При упертім або хронічнім ґіхті осідають згадані кришталики поволи але постійно; роблять ся ґузи ґіхтові та викликують то більший то менший біль в міру того, як на дворі настає зміна. Скоро на дворі походолдніє, то в тілї роблять ся згадані кришталики, котрі напливають знову до давного місця і викликують більший біль як звичайно; коли же по якімсь часі тоті кришталики трохи розпустять ся, то біль зменшає ся.

Із всего, що доси сказано, виходить ясно, що треба робити, щоби не набавити ся ґіхту: уважати на то, щоби в крови о скілько можна як найменше витворювало ся квасу мочевого. А що квас мочевий єсть сполукою, котра має в собі дуже богато творива, званого душнем або азотом, то він може в тілі лиш тоді витворювати ся, коли споживаємо богато таких страв, в котрих єсть той азот. До таких страв належать передовсім всі масні страви. У людий, що їдять богато мяса, уживають богато алькогольних напитків, а при тім може ще й мало мають руху, творива в їх тілі, що его складають, не відновлюють ся так як потреба, нема в нім правильної обміни творив, а в наслідок того в крови призбирає ся за богато квасу мочевого, тіло не може его з себе вилучити і тоді приходить хороба звана ґіхтом. Она приходить тим скорше, коли ще хтось має вроджений наклін до неї.

Хорі на ґіхт мусять передовсім їсти як найменше мяса а живити ся більше ростинними стравами. Але що годі живити ся лиш ростинними стравами, то можна і треба їсти й мясо, але мало і що другий або й що третий день. Замість волового мяса треба їсти лиш телятину або варену курку; товстого мяса їсти не можна. За поживу мають дальше служити: легка ярина (морква, калярепа, колочена бараболя), варені овочі (компоти); в росолі: риж, ґрисик, дрібні крупки, булка. Не можна їсти острих і корінних та квасних страв, дуже солодких мучних страв, конфітур та всіляких солодощів і взагалі трудно стравних страв. Не вільно також уживати ніяких алькогольних напитків.

— Нездужаючі від ґіхту повинні, о скілько то можуть, часто виходити на сьвіжий воздух, ходити по дуже стрімких горбах, ґімнастикувати ся в комнаті, займати ся роботою в городі, уживати часто теплої купелі з додатком топки соли. При острих нападах ґіхту мусить недужий лежати в постели, робити теплі оклади і уживати ліку, який єму лікар запише.

На ґіхт помагають дуже деякі мінеральні води а особливо знаменитою єсть „вісбаденьска ґіхтова вода“ (Wiesbadener Gichtwasser). Єсть то, що правда, трохи дорога вода, бо фляшка коштує 1 К 30 с., але зато ділає знаменито. Она розпускає кришталі квасу мочевого, нищить квас мочевий, а що не має в собі вапна, то можна єї через довший час без шкоди уживати. До того напускають єї ще квасом вуглевим, через що она набирає смаку содової води і дуже приятно пє ся. Зі всіх мінеральних вод вісбаденьска ґіхтова вода розпускає найсильнійше квас мочевий, помагає знаменито на катари жолудка і кишок і не допускає до того, щоби творив ся пісок в урині та камінці в нирках. Єї пє ся 1 або 2 фляшки на день, по склянці на пів години перед їдженем. При питю тої води не вільно рішучо їсти ніяких квасних страв.

— **Покручене споріднене.** У Вашінґтоні жили доси дві зовсім собі чужі родини: вдовець Генрі Делїнґер, що мав двох синів і вдовиця Марія Річмонд з двома доньками. Обі тоті родини пібрали ся сими деями з собою а споріднене їх через то так покрутило ся, що годі єму кінця дійти. Старий Делїнґер оженив ся з одною донькою, его молодший син з другою донькою Річмондової а старший син Делїнґера оженив ся з самою Річмондовою. Внаслїдок того старший син Делїнґера став вітчимом своєї мачохи а тестем свого тата; пані Річмонд стала тещею батька свого мужа а єї донька, що віддала ся за старого Делїнґера, стала тещею своєї рідної сестри а заразом і зовицею (шваґровою) свого пасерба. Всі три пари молодят жиють собі тепер щасливо в одним домі.

— **Трусливий усмиритель львів.** Знана в ширшім сьвіті співачка з театрів ріжнородности п. Амелія Лянкльо розповідає слідуючу забавну історию, котрої була наочним сьвідком. Артистка тота виступала послідний раз в однім театрі ріжнородностий в Голяндиї, в котрім продукував ся також і якийсь усмиритель львів зі своїми зьвірами. Коли він скінчив своє представлене і вийшов з клітки, щоби серед грімких оплесків подякувати публиці за признане, повитала его за кулісами его люба жіночка такою лайкою, що хтось міг би був з неї набрати переконаня, що той чоловічиско може й добрий усмиритель зьвірів, але найнужденнійший муж на цілім сьвіті. Бідачиско слухав через якийсь час терпеливо ту лайку, але наконець, коли єму вже того було за богато, відважив ся все таки звернути покірно увагу своєї любої жіночки на то, що то преці не яло ся їй ганьбити его так перед всіма членами театру. То лиш ще більше озлобило добру жінку і она не питаючи богато, вхопила за мітлу і кинулась на остовпілого чоловіка. А тепер стало ся щось несподіваного. Усмиритель одним скоком вискочив на сцену, отворив дверці від клїтки з львами, вліз до середини і замкнув дверцї за собою, та аж тут межи своїми сьвірами почув ся безпечним. На то его жінка лиш випростувала ся і розглядаючись тріумфуючо довкола, відозвала ся до присутних тій сценї: „Чи виділи ви коли такого труса?“

— **Посьвідчив ся.**

Пані: Але чи то сьвіже яйце?

Селянин: Адіт, ще курка стоїть, спитайте єї!

— **Хитрий.**

Термінатор: Пані майстрова, чи ваші очиці побільшають?

Майстрова: Авжеж: длячогож то питаєш?

Терм.: То будьте ласкаві і не убирайте їх, коли будете для нас ковбасу краяти.

Телеґрами.

Відень 20 лютого. Архікн. Франц Фердинанд зложив протекторат над рільничим товариством у Відни.

Відень 20 лютого. Приїхав тут японьский князь Куні і побуде більше менше тиждень головно в цїли оглянення заведень войскових. Нині перед полуднем буде князь на авдиєнциї у Цісаря в Шенбруні а завтра буде на двірскім балю.

Прага 20 лютого. Після інформациї з компетентного жерела вість в німецких часописях о арештованю 30 підофіцирів за антимілітарну пропаґанду в ческих полках єсть безосновна.

Льондон 20 лютого. Міністер Гальдан заявив у виголошеній вчера бесїді, що правительство доти не хоче розвязати парляменту, доки має запевнену більшість в палаті послів.

По (Pau, у Франциї) 20 лютого. Приїхав тут король Альфонс.

Петербург 20 лютого. Праса всіх напрямів витає сердечно болгарского короля Фердинанда і добачує в его приїздї признане Росиєю независимости Болгариї.

Вашінґтон 20 лютого. Президент Рузвельт заповідає, що до 45 держав буде висилане запрошене на всесьвітну конференцию в Газї у вересни 1909 в цїли нарад над зарядженями маючими на цїли використане жерел добробуту тих держав.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 19 лютого

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·30	до	11·60
Жито	9·30	до	9·60
Овес	7·50	до	7·80
Ячмінь пашний	7·30	до	7·60
Ячмінь броварний	7·60	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	9·—	до	12·—
Вика	7·60	до	8.20
Бобик	7·40	до	7·70
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	80·—
Конюшина біла	35·—	до	55·—
Конюшина шведска	70·—	до	80·—
Тимотка	24·—	до	30·—

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Найліпше! Найтаньше! Найскорше!

перепраляє до

АМЕРИКИ

і КАНАДИ

М. Ґ. ФРЕЙДБЕРҐ

Головне бюро подорожи

АНТВЕРПІЯ	РОТТЕРДАМ
Van Leriusstraat 10	Postfach 322
БЕЛЬҐІЯ	ГОЛЯНДИЯ.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

ПО ПОВОДУ ІНВЕНТАРЯ

продаємо по дуже зредукованих цінах

майже 100 туз. найлучших простирал без шву, бліхованих 150/200 цнтм. величини, обрублених 6 штук за К 14·20 лише так довго як запасу стане. Ненадаючі ся зістануть в кождім часї назад приняті. — Взори найновійших зефірів, полотен, оксфордів, каневас, обрусів, ручників і т. п. даром і оплачено

в ткальні БРАТІВ КРЕЙЦАР

Добрушка Ч. 9131 (Чехи).

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недоцила. (Телефон ч. 527).